

F. t. l. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove

Den årlige indtægt som følge af det under § 1, nr. 10, foreslåede klagegebyr skønnes med tilsvarende usikkerhed at ville udgøre ca. 0,3 mill.kr. Indtægten optages som en forhøjelse af bevillingen til klagegebyr (§ 9.11.21) under Skatteministeriet, der er henregnet til statens indtægtsbudget.

De anførte skøn er baseret på, at lovforslaget er fuldt gennemført.

Den ændrede klagestruktur skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative merudgifter. De øgede udgifter i Landsskatteretten tilvejebringes ved omdisponeringer inden for de allerede givne bevillinger.

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for kommunerne.

EU-retlige konsekvenser

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1-3, 6-9, 11-14 og 17

Der er tale om forslag til redaktionelle ændringer med det formål at tilpasse formuleringen af reglerne i skattestyrelsesloven om klage til Landsskatteretten og om omkostningsdækning til de nye sagsområder, der med lovforslagets gennemførelse inddrages under reguleringen i skattestyrelsesloven.

Vedrørende forslaget under § 1, nr. 7, bemærkes generelt, at den, der får en afgørelse, truffet af en told- og skatteregion, alene kan påklage afgørelsen til Landsskatteretten. Afgørelsen kan ikke påklages til Told- og Skattestyrelsen som overordnet myndighed i forhold til regionen.

Efter forslaget til § 23, stk. 2, i skattestyrelsesloven kan Landsskatteretten som hidtil bortse fra, at en adgang til at klage til en anden administrativ myndighed ikke er udnyttet, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Bestemmelsen er tænkt anvendt i tilfælde, hvor det må anses for helt undskyldeligt, at klagemuligheden ikke er udnyttet, eller der er grund til at an-

tage, at afvisning af at behandle klagen vil medføre et uforholdsmæssigt retstøb for klageren.

I tilslutning til forslaget under § 1, nr. 9, bemærkes, at det er hensigten administrativt at pålægge told- og skatteregionerne at udarbejde sagsfremstilling forud for, at regionen træffer en afgørelse, der kan påklages til Landsskatteretten, hvis ikke afgørelsen har en helt uproblematisk karakter. Kravene til sagsfremstillingens indhold vil i øvrigt blive afpasset efter sagens karakter. Sagsfremstillingen skal sendes til den pågældende borger sammen med meddelelsen om afgørelsen. Ønsker den pågældende borger at påklage afgørelsen til Landsskatteretten, skal sagsfremstillingen sendes til Landsskatteretten sammen med klagen. Det vil bero på de almindelige regler om partshøring i forvaltningsloven, om sagsfremstillingen skal sendes til udtalelse hos borgeren forud for, at regionen træffer en afgørelse.

Under § 1, nr. 17, stilles der forslag om, at de gældende regler om omkostningsdækning i skattesager udstrækkes til også at gælde de typer af klagesager, der med lovforslagets gennemførelse henføres under Landsskatterettens kompetence. Omkostningsdækningen udstrækkes dog ikke til udgifter ved klage til skatteankenævnet over en forskudsregistrering, jf. § 55 B i kildeskatteloven. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget under § 21, nr. 1.

I øvrigt er lejligheden benyttet til at foretage andre redaktionelle justeringer af § 23 og § 33 C i skattestyrelsesloven.

Til nr. 4-5

Henlæggelsen af yderligere sager til Landsskatteretten nødvendiggør, at antallet af retsmedlemmer øges. Det foreslås derfor, at antallet af retsmedlemmer øges med 4, fra i dag 24 til fremover 28.

Det foreslås endvidere, at det yderligere antal retsmedlemmer alle beskikkes af skatteministeren, og at disse medlemmer alle skal opfylde betingelserne for at kunne blive landsdommer, således at det samlede antal retsmedlemmer med en juridisk uddannelse bliver øget fra 5 til 9.

For så vidt angår klager over de afgørelser efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v., som Landsskatteretten efter forslaget under § 30 fremover skal behandle, og som hidtil er blevet behandlet i det særlige Motornævn, foreslås, at det branchekendskab, som Motornævnet besad, delvis overføres til Landsskatteretten, men kun i netop disse sager.

Det foreslås derfor, at disse »motorsager« behandles i en særlig voteringsgruppe i Landskatteretten. Voteringsgruppen kommer efter forslaget til at bestå af en retsformand, en landsdommer og to branchekyndige. De to branchekyndige beskikkes efter for-